13/11/2026

Διασαρχιερατική Θεία Λειτουργία στη Σαλαμίνα για τον Άγιο Μηνά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μεγάρων και Σαλαμίνος

Το εσπέρας της Τρίτης 10 Νοεμβρίου και την Τετάρτη 11 Νοεμβρίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος μετέβη στη Σαλαμίνα, όπου συμμετείχε στις λατρευτικές συνάξεις επί τη ιερά μνήμη του Αγίου ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Μηνά του Θαυματουργού, στον ομώνυμο Ιερό Ναό, κατόπιν προσκλήσεως του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Μεγάρων και Σαλαμίνος κ. Κωνσταντίνου.

Οι λατρευτικές εκδηλώσεις αποτέλεσαν ευκαιρία πνευματικής οικοδομής για τους πιστούς, ενώ παράλληλα αναδείχθηκε η αδελφική σχέση και η μακρόχρονη πνευματική φιλία που συνδέει τους δύο Ιεράρχες.

Ο πανηγυρικός Εσπερινός και το μήνυμα της ζωής του Αγίου Μηνά

Κατά τον πανηγυρικό Εσπερινό της Τρίτης 10 Νοεμβρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεγάρων και Σαλαμίνος κ. Κωνσταντίνος καλωσόρισε με θερμούς λόγους τον φιλοξενούμενο Ιεράρχη, εκφράζοντας τη χαρά του για την παρουσία του στην πανήγυρη. Αναφέρθηκε στην αδελφική φιλία που τους συνδέει για περισσότερα από τριάντα χρόνια, η οποία έχει τις ρίζες της στη βαθιά και αδελφική σχέση που συνέδεε τους πνευματικούς τους πατέρες από τα παιδικά τους χρόνια, υπογραμμίζοντας ότι η σχέση αυτή παραμένει σταθερή και ουσιαστική μέσα στον χρόνο.

Από την πλευρά του, ο Σεβασμιώτατος κ. Τιμόθεος ευχαρίστησε θερμά για την πρόσκληση και τη φιλοξενία, εκφράζοντας τη συγκίνησή του για την ευκαιρία να συνεορτάσει με τους πιστούς της Σαλαμίνας τη μνήμη του Αγίου Μηνά, ενός Αγίου με τον οποίο οι κάτοικοι του νησιού έχουν ιδιαίτερους πνευματικούς δεσμούς.
Στην ομιλία του, αναφέρθηκε στον βίο του Αγίου, ο οποίος γεννήθηκε στην Αίγυπτο και υπηρέτησε στον Ρωμαϊκό στρατό στη Μικρά Ασία. Η θέα των διωγμών και των βασανιστηρίων των Χριστιανών τον συγκλόνισε, καθώς δεν μπορούσε να κατανοήσει τη σκληρότητα με την οποία άνθρωποι συμπεριφέρονταν στους συνανθρώπους τους.

Για τον λόγο αυτό εγκατέλειψε το στράτευμα και αποσύρθηκε στα όρη, αφιερώνοντας τη ζωή του στην προσευχή. Αργότερα, σε ώριμη ηλικία, επέστρεψε και ομολόγησε με παρρησία την πίστη του στον Ιησού Χριστό, προσφέροντας τη ζωή του για Εκείνον.

Ο Σεβασμιώτατος στάθηκε ιδιαίτερα στη βαθιά πίστη του Αγίου Μηνά, επισημαίνοντας ότι η ομολογία του Χριστού δεν ήταν μια απλή εξωτερική διακήρυξη, αλλά προερχόταν από τα βάθη της καρδιάς του. Συνέδεσε μάλιστα τη στάση του με τον λόγο του Κυρίου, ότι όποιος Τον ομολογήσει ενώπιον των ανθρώπων, θα ομολογηθεί και από Εκείνον ενώπιον του Ουράνιου Πατέρα.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στο χάρισμα της θαυματουργίας, το οποίο ο Θεός χαρίζει στους ανθρώπους που αγωνίζονται να ζουν με καθαρότητα σώματος και πνεύματος, επισημαίνοντας ότι η θαυματουργία αποτελεί εκκλησιαστικό γεγονός και φανέρωση της ζωντανής παρουσίας του Θεού στη ζωή των ανθρώπων.

Στη συνέχεια, ανέλυσε τη σημασία του χριστιανικού μαρτυρίου, διακρίνοντας τη θυσία των Αγίων Μαρτύρων από κάθε άλλη μορφή φανατισμού. Όπως χαρακτηριστικά τόνισε, οι Μάρτυρες της Εκκλησίας δεν προσφέρουν τη ζωή τους για να καταστρέψουν άλλους ανθρώπους, αλλά για να ενωθούν με τον Χριστό, μιμούμενοι τη σταυρική Του θυσία. Με το μαρτύριό τους συμμετέχουν στο πάθος του Κυρίου και ενισχύουν την πίστη μέσα στην Εκκλησία. Αναφερόμενος στη ζωντανή παρουσία των Αγίων στη ζωή της Εκκλησίας, υπογράμμισε ότι τα ιερά λείψανά τους αποτελούν δοχεία της χάριτος του Αγίου Πνεύματος, ενώ οι πιστοί προστρέχουν σε αυτά με πίστη, καταθέτοντας τις ελπίδες, τις προσευχές, τις

θλίψεις αλλά και τις χαρές τους.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στη σημασία της πίστης στον Ιησού Χριστό για τη σωτηρία του ανθρώπου. Εξήγησε ότι οι αρετές, η άσκηση, η ελεημοσύνη και οι αγαθοεργίες αποτελούν καρπό της πίστης και όχι πράξεις με τις οποίες επιδιώκει ο άνθρωπος να ικανοποιήσει τον Χριστό. Ως χαρακτηριστικό παράδειγμα ανέφερε τον Άγιο Νεκτάριο, ο οποίος διακρίθηκε για την ακλόνητη πίστη, την ανιδιοτελή ζωή και την απόλυτη εμπιστοσύνη του στον Ιησού Χριστό.

Κλείνοντας, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στις σύγχρονες ανακατατάξεις και δυσκολίες που βιώνει ο κόσμος, επισημαίνοντας ότι, παρά την πρόοδο και τις προσπάθειες συνεννόησης μεταξύ των ανθρώπων και των κρατών, εξακολουθούν να κυριαρχούν τα συμφέροντα και η έλλειψη ουσιαστικής επικοινωνίας και ενσυναίσθησης. Κάλεσε τους πιστούς να ακολουθήσουν το παράδειγμα του Αγίου Μηνά, καλλιεργώντας την αγάπη και την ευαισθησία απέναντι στον συνάνθρωπο και ανταποκρινόμενοι στις ανάγκες του, ακόμη και όταν αυτές δεν εκφράζονται με λόγια.

Ευχήθηκε, τέλος, η χάρη του Αγίου Μηνά να ενισχύει και να καθοδηγεί τη ζωή όλων, ώστε να παραμένουν σταθεροί στην πίστη και να ομολογούν τον Χριστό με τη στάση και το παράδειγμά τους.

Η πανηγυρική Θεία Λειτουργία και η ομιλία του Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος

Την Τετάρτη 11 Νοεμβρίου, ανήμερα της εορτής του Αγίου Μηνά, τελέσθηκαν ο Όρθρος και η πανηγυρική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό, με τη συμμετοχή των δύο Ιεραρχών και την παρουσία των πιστών. Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος, λαμβάνοντας αφορμή από το αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας, ανέπτυξε το βαθύτερο νόημα της χριστιανικής ζωής, εστιάζοντας στον λόγο του Αποστόλου Παύλου: «… πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ…».

Αρχικά, αναφέρθηκε στη δημιουργία του κόσμου και στη δύναμη του Θεού, ο οποίος έφερε το φως μέσα από το σκοτάδι και δημιούργησε ολόκληρη την κτίση, τοποθετώντας τον άνθρωπο ως κορωνίδα της δημιουργίας και διαχειριστή της. Όπως εξήγησε, ο ίδιος Θεός φωτίζει και τις καρδιές των ανθρώπων, αποκαθιστώντας τις πτώσεις, τις αστοχίες και τις αδυναμίες τους, ενώ μέσω του Αγίου Βαπτίσματος τους χαρίζει την αναγέννηση και τη δυνατότητα να μετέχουν στη χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Ερμηνεύοντας τον λόγο του Αποστόλου Παύλου, υπογράμμισε ότι ο χριστιανός καλείται να φέρει επάνω του τα σημάδια και τα τραύματα του Ιησού Χριστού, ώστε να φανερώνεται μέσα από τη ζωή του η παρουσία Του. Ως χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της αποστολικής διδασκαλίας παρουσίασε τον Άγιο Μεγαλομάρτυρα Μηνά, ο οποίος, αφού γνώρισε την αλήθεια του Χριστού, εγκατέλειψε την προηγούμενη ζωή του, προσευχήθηκε, αγωνίστηκε πνευματικά και επέστρεψε με παρρησία για να ομολογήσει την πίστη του, αποδεχόμενος το μαρτύριο.

Στη συνέχεια, στάθηκε στη σημασία της ειρήνης, επισημαίνοντας ότι η ειρήνη στον κόσμο δεν μπορεί να επιτευχθεί εάν προηγουμένως δεν επικρατήσει η ειρήνη στις καρδιές των ανθρώπων. Αυτή, όπως ανέφερε, αποκτάται όταν ο άνθρωπος τηρεί τις εντολές του Θεού, ζει σύμφωνα με το Ευαγγέλιο και διατηρεί την πνευματική και σωματική καθαρότητα, επιτρέποντας στη χάρη του Αγίου Πνεύματος να ενεργεί μέσα του.

Ο Άγιος Μηνάς κατόρθωσε να αποκτήσει αυτή την ειρήνη και, χωρίς να φοβηθεί τους διωγμούς και τα μαρτύρια, ομολόγησε τον Ιησού Χριστό, φέροντας στο σώμα του τη νέκρωση του Κυρίου και συμμετέχοντας στο πάθος και στον σταυρικό Του θάνατο για την αγάπη και τη σωτηρία του ανθρώπου. Ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ακόμη ότι η πρόκληση για κάθε χριστιανό είναι να μη βιώνει τη ζωή του Χριστού μόνο σε προσωπικό επίπεδο, αλλά μέσα στην εκκλησιαστική κοινότητα και την κοινωνία των αδελφών. Κάλεσε τους πιστούς να αποδέχονται και τα δικά τους «στίγματα» του Ιησού Χριστού, τις ταπεινώσεις, τις θλίψεις, τις αμφισβητήσεις και τις δυσκολίες που συναντούν στην καθημερινότητά τους, χωρίς να απομακρύνονται από την παρουσία του Θεού.

Ιδιαίτερα χαρακτηριστική ήταν η επισήμανσή του ότι η ζωή του ανθρώπου καλείται να γίνει δοξολογία του ονόματος του Θεού, καθώς ο αγιασμός και η

σωτηρία αποτελούν τον σκοπό της χριστιανικής πορείας. Όπως τόνισε, όταν η ειρήνη και η αγάπη του Θεού εγκατασταθούν στην καρδιά του ανθρώπου, τότε εκείνος μπορεί να δίνει την αληθινή και ουσιαστική μαρτυρία της πίστης του, όχι μόνο με τα λόγια, αλλά κυρίως με τον τρόπο που ζει. Καταλήγοντας, υπογράμμισε ότι, ενώ ο κόσμος μπορεί να ζει μέσα στη διαστρέβλωση και την αμφισβήτηση του Χριστού, οι πιστοί καλούνται να ζουν την παρουσία Του και να γίνονται κοινωνοί της χάριτός Του, ώστε αυτή να καρποφορεί στη ζωή τους.

Οι ευχαριστίες και η αδελφική επικοινωνία των δύο Ιεραρχών

Μετά την ομιλία του Σεβασμιωτάτου, ο Μητροπολίτης Μεγάρων και Σαλαμίνος κ. Κωνσταντίνος εξέφρασε τη μεγάλη χαρά και ευγνωμοσύνη του για την παρουσία του αδελφού του Ιεράρχη, τονίζοντας ότι με τον λόγο και την παρουσία του λάμπρυνε την πανήγυρη και την Σαλαμίνα. Αναφέρθηκε εκ νέου στους μακροχρόνιους δεσμούς φιλίας και αγάπης που τους συνδέουν εν Χριστώ, κάνοντας ιδιαίτερη μνεία στην κοινή τους πορεία στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών και στην Ιερά Σύνοδο, καθώς και στις χαρές, τις αγωνίες και τις δυσκολίες που μοιράστηκαν όλα αυτά τα χρόνια. Ευχήθηκε η αδελφική αυτή σχέση να συνεχιστεί μέχρι το τέλος της επίγειας ζωής τους, με την ελπίδα να συναντηθούν στο

ουράνιο θυσιαστήριο, συνεχίζοντας να υπηρετούν τον λαό του Θεού.

Παράλληλα, εξέφρασε την αγάπη και την υπερηφάνειά του για τον κλήρο και τον λαό της Σαλαμίνας, αναφερόμενος στην ακλόνητη πίστη τους στον Χριστό και την Εκκλησία, καθώς και στην ανιδιοτελή αγάπη τους προς τον συνάνθρωπο.

Ολοκληρώνοντας, ευχαρίστησε θερμά τον Σεβασμιώτατο κ. Τιμόθεο για την παρουσία και τη συμμετοχή του στις εορταστικές εκδηλώσεις και ζήτησε να ενθυμείται στις προσευχές του τον κλήρο και τον λαό της Ιεράς Μητροπόλεως Μεγάρων και Σαλαμίνος.

Ο Α
ΜΗΝΑΣ

DIMMIS

